Ч. 115. Субота 24 мая (6 червня) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Краєві сойми. — Справа північної зелізниці. — Ex lex на Угорщині. — Хорватскі розрухи. — Fremdenblatt про італїяньскі демонстрациї.)

В справі скликаня галицкого сойму довідує ся Neue freie Presse, що речинець скликаня ще доси не установлений — що до скликаня моравского сойму на два дни перед кінцем сего місяця ведуть ся переговори з правительством, а то з уваги, що на Мораві з кінцем сего місяця кінчить ся буджетова провізория.

Оногди відбули ся у Відни загальні збори акционарів північної зелізниці. На тих зборах відповів президент Палявічіні на запитане одного з акционарів, що справи удержавленя зелізниці правительство ще не порушило. Тимчасом праска Politik доносить про поголоску з парляментарних кругів, мов то між правительством а польским колом станула угода, що північна зелізниця буде удержавнена, коли не в р. 1905, то у всякім разі найдальше від 1 січня 1906. — Держава не затвердила підвисшеня товарової тарифи, наміреної північною зелізницею; а з сего пішов спір між зелізницею а державою, котрий буде полагоджений мировим судом.

В угорскім соймі навів пос. Кубик мнимі слова Цісаря, висказані супротив одного старшого жупана угорского, що правительство не може відступити від свого становища. Бесідник зажадав пояснения. Міністер Сель відповів, що не знає, що Монарх сказав ті слова, колиб однако то зробив, то потвердив би лиш то, що президент представив палаті на засіданю з дня 27 цьвітня. Відтак раджено дальше над справозданем про стан ex lex на Угорщині. — Угорскі часописи подають кождого дня викази, кілько комітатів і міст заявило ся против обструкциї. Як доси звістно, заявило ся против обструкциї 39 комітатів і 9 міст.

Австро-угорский амбасадор передав кардиналови Рамполії ноту угорского правительства, в котрій причину хорватских розрухів приписує ся аґітациї хорватского духовеньства і просить ся папу о здержане єго від тої аґітациї. З тої причини папа візвав до себе загребского архиепископа Почиловича, а сей на авдиенциї рішучо відпер зроблений духовеньству докір. — Передвчера сконфісковано в Загребі Obzor. Войско окружило редакцию, нікого з неї не випускаючи, і увязнено двох редакторів. — В Сісеку побито на улици ґімназияльного учителя, котрий помагав властям висліджувати учеників, що брали участь в демонстрациях.

В справі противавстрийских демонстраций в Італії забрав голос віденьский Fremdenblatt і так про них говорить: Що інсбруцкі задирки заворушили чутя в Італії, то не здивує нікого, але що они були лише радістно підхопленою притокою до поновного оживленя ірредентизму, то стає тим яснійшою справою, що колиби дійстно ходило демонстрантам лише о судьбу італїяньских студентів в Інсбруці, були би їх давно мусіли успокоїти рішні заяви австрийского міністра просьвіти. Навіть поминувши те, що італїяньска молодіж іде під проводом звістних ірредентистів і жадає відступленя кількох австрийских провінций, що бодай є найгіршим середником до основаня італїяньскої академії — то вже заяви міністра віроісповідань доказують, що заки наступили демонстрациї, вже була відпала причина до них. Попросту ірредентска партия наново прочуняла зі сну і інсбруцкі перепалки були лише догідним для неї паливом до огня, який вже попередно підпалили. Розходить ся просто тілько о аґітацию против нашої монархії. Було би може належало ся, щоби Бачелї, відповідаючи в італїяньскім парляменті на інтерпеляцию щодо інсбруцких подій, не попереставав був на простім запереченю компетенциї до такої справи, але при тій нагоді вказав заразом на невластивість і шкідність сего руху. Єствоване стоваришень, які без обиняків домагають ся анексиї просторів чужої держави, публичне розбиране квестиї спростованя границї, може збудити в народі небезпечні жадоби. Се мусить конечно вплинути і на настрій Австро-Угорщини. Коли вже є простою бурдою окликувати анексийні пляни против держави, з якою живе ся в мирі, то справа остає прямо неприродною, коли ходить о союзника. Коли піде

---

11)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(З анґлійского — **А. Серджента**).

(Дальше).

Єго голос знизив ся до шепоту, а очи глядїли божевільно перед себе. Джессі лежала і тихо плакала, притуливши лиця до подушок, аж доглядачка, що замітила, що діє ся, знов вмішала ся.

— Добрий чоловіче — відозвала ся — що то єсть, чого так непокоїте хору? Чи ви не бачите, що она за слаба, аби єї так мучити? Ліпше зробите, як тепер пійдете, а прийдете пізнійше, як она набере трохи сил.

— Я не хотів їй шкодити — бурмотів Стефан заклопотано.

— Ах, прошу вас, сестро, не відганяйте єго — просила Джессі — я не сказала єму ще всього, що хотїла. То потребає ледве мінуту — я хочу єго лиш попросити о щось.

— Добре, але лиш мінуту — відповіла доглядачка добродушно — але аби я не бачила більше сльоз, коли хочете, аби він міг знов прийти.

Джессі поклала свою худу руку на рамя молодого чоловіка.

— Стефане — шепнула до него — зробиш мені одну річ?

— Що лиш зможу, Джессі.

— Ти кажеш, що хочеш розійти ся зі мною. Отже ти не будеш гнївати ся, коли я тобі скажу, що хтось иньший — хтось —

— Той пан, з котрим Дік тебе бачив?

— Так. Він гадає честно зі мною, справдї, Стефане. Він на скрізь честний чоловік, але — він буде мене дожидати в своїй робітни — де малював мій образ, як знаєш — і очевидно він не причуває, чому я не прийшла. Чи він був в Міль Стріт, Стефане?

Стефан з неохотою кивнув головою.

— Я бачив єго перед кількома днями, як виходив з мешканя твоєї бабки і я бачив, що він засумований. Стара мусїла єму певно щось набрехати про тебе.

— Она певне не сказала єму, що я тут і він не знає того. Ах, люба сестро, позвольте ще мінутку. Стефане, пійдеш до него сказати, що я хора? Тодї він всьо зрозуміє.

Стефан мовчав хвилю.

— Джессі — сказав вкінци — ти нїколи не жадала від мене нїчого тяжшого, як отсе. Але я то зроблю. Чую нову силу в собі і зроблю то. То для мене так, як би ти вирвала мені око, або відрубала руку. Але я зроблю то для тебе, аби ти бачила, що я люблю тебе більше як всьо на сьвіті.

Она поглянула з слабим усьміхом до него. Чула себе дуже ослабленою, а доглядачка кидала вже гнївні погляди на єї товариша. Коли він скоро обернув ся до відходу, вхопила єго сильно за руку.

— Поцїлуй мене, Стефане, заки підеш — сказала.

Він зробив щось дивного як на чоловіка своєї вдачі і вихованя. Упав коло ліжка на колїна і поцїлував єї з почестию, немов би она була сьвятою. А Джессі не думаючи о тім, також єго поцїлувала.

9.

Юрий Оствальд був в своїй робітни при роботі, але не в конче добрім настрою. Він виглядав блїдий і поважний і зморщив понуро чоло. Навіть найлїпшого сорта циґаро, яке він держав в устах, як видавало ся, не робило єму великої приємности. Він рисував скоро, але без великої уваги, і змазував всьо, що зробив, немов би в приступі гнїву або знеохоченя. По якімсь часї відкинув кисть і палету і почав з чим раз більше насупленим чолом ходити по комнатї. Видко було по нїм, що щось дуже єго пригнобило.

Стукане до дверий обудило єго з задуми. Крикнув: Прошу! і ждав нетерпеливо на вхід гостя. Непевний, повільний крок велїв єму здогадати ся, хто то і він скоро підійшов до дверий і отворив їх.

— Гельмонт — Франц, старий, любий друже! Я не знав, що то ти!

— Я зайшов так на кілька хвиль поговорити — сказав пастор весело — бо вже давно не бачив тебе. — Він не позбув ся навич-

так дальше, то також у австро-угорских народів відозве ся реаґоване і нашому правительству помимо найлїпшої волї буде трудно, при полагоджуваню справ між нами а Італїянцями, виявляти сю чемність, яка була би можливою в природних відносинах.

Новинки.

Львів дня 5-го червня 1903.

— **Іменованя.** Є. Вел. Цїсар іменував радників скарбових: Мечислава Чадерского, Максимілїяна Наймана, Антона Солтисїка, і Юлїя Драка а також секретаря мінїстерияльного в Мінїстерстві скарбу д-ра Володислава Пеца старшими радниками скарбу для округа краєвої дирекциї скарбу у Львові.

— **Затверджене вибору.** Є. Вел. Цїсар затвердив вибір Болеслава Розвадовского ем. ц. к. старости і властителя маєтности в Монастирску на презеса і о. Теодора Лисевича гр. кат. пароха в Кутах на заступника презеса Ради повітової в Косові.

— **З перемискої епархії.** Крилошаньскі відзнаки одержали оо.: Ем. Менциньский з Хідновичі і Вол. Головацкий з Медики. — Варяжским містодеканом іменований о. Кар. Федорович з Войславич. — Від конкурсового іспиту увільнені оо.: Ант. Менциньский, Іван Радецкий і Петро Княжиньский. — Відпустку для принятя до станиславівскої епархії одержав новопоставл. пресвитер о. Амврозий Поляньский. — Відпустку для покріпленя здоровля одержали оо.: Д Ортиньский і Дан. Лепкий на 2 місяцї, Сев. Метеля на 3 місяцї, Мих. Ковшевич на 5 тижднїв, Дим. Габла на 4 тижднї. Іван Петрик на 6 тижднїв. — Правительство продовжило дотацию з релїґійного фонда на дальший один рік для сотрудників в Чорнії, Зубкові і Топільниц.

— **Оголошене.** В академії рільничій в Дублянах зачинають ся вписи на рік 1903/4 дня 15 вересня.

Наука єсть 3-лїтна, оперта на науках природничих і рільничих, на богатій збірцї в музеях і лябораториях ботанїчних, хемічних, зоольоґічних, фізичних, рільничих, стациї хемічно-рільничій і т. д. Услівя пранятя: іспит зрілости в гімназиї або реальній школї; немаючі іспиту зрілости можуть бути виїмково приняті по зложеню вступного іспиту.

Потрібні сьвідоцтва при вписї суть: 1. сьвідоцтво зрілости, 2. метрика вказуюча на укінчене 18-го року житя, 3. сьвідоцтво здоровля і 4. моральности.

Всї ученики обовязані суть мешкати в домі закладовім. Цїлорічне удержане враз з оплатою шкільною (200 К) виносить 926 К. Від оплати можна бути по першім курсї увільненим.

Виділ краєвий дає 12 місць фондацийних (безплатних) для незаможних учеників підданьства австрийского; притім численні стипендиї від 200 до 600 К, призначені виключно для Дублян і запомоги улегчують дуже побут біднїйшим.

Стипендиї можуть бути надані ново-вступаючим слухачам в другім піврочї по зложеню першого іспиту.

З 12 місць фондацийних будуть три по вакациях опорожнені, вільні зовсїм від всяких оплат. Убігаючі ся мають вносити подання найдальше до 15 липня до Дирекциї Академії рільничої в Дублянах (коло Львова), залучаючи повисше згадані сьвідоцтва.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Зшитки зіставлюваних білетів до їзди. З днем 1-го червня с. р. заводить ся новий виказ зіставлюваних білетів їзди на шляхах зелїзниць австрийских, угорских, босаньско-герцеґовиньских, нїмецких, бельґійских, француских, швайцарских, голяндских, шведских, норвеґских, даньских, фінляндских, румуньских, сербских, болгарских і ориєнтальних. — Зшитки зіставлюваних білетів їзди видає ся: у Відни на двірци зелїзницї полудневої, в бюрі міскім ц. к. австрийских зелїзниць державних I. Bezirk, Wallfischgasse Nr. 15 і в конторах I. Bezirk, Stephansplatz 2, і Schottenring 3; в Лїнцу в міскім бюрі ц. к. австрийских зелїзниць державних площа Франц-Йосифа ч. 34; в Карльсбадї в міскім бюрі ц. к. австрийских зелїзниць державних Alte Wiese дім Savoyen; в Празї бюра продажи білетів ул. Гавлїчка ч. 1 і ул. Ґібернів ч. 12; в Градци зелїзниця полуднева; в Триестї зелїзниця полуднева і в Целовци зелїзниця полуднева; в Інсбруцї зелїзниця полуднева, в бюрі краєвого звязку для руху межинародного (музей промисловий); в Бреґенциї ц. к. зелїзниця державна; в Сольногородї в міскім бюрі ц. к. австрийских зелїзниць державних, Eläktricitätshotel, Makartplatz 3; в Будапештї зелїзниця полуднева; в Чернівцях; в Підволочисках; у Львові в бюрі информацийнім ц. к. зелїзниць державних при ул. Красїцких 5. Замовленя на зшитки зіставлюваних білетів їзди приймають також і всї инші стациї ц. к. австр. зелїзниць держ. і ц. к. уприв. зелїзницї полудневої і посередничать при набутю тихже. При замовленю належить зложити від кождої зшитки задаток в сумі 3 марок, котрі будуть вчислені в цїну білету. Зложений задаток пропадає, наколи зшитки не відбере ся в речинци 14 дневнім, чнслячи від дня єї важности. Зшитки зіставлюваних білетів їзди видає ся так для їзд окружних, як і для їзди на тих самих шляхах там і наповорот, коли довжина цїлої в картах до їзди поданої дороги виносить найменше 600 кільометрів. — При заплатї належитости за згадане мінїмальне віддалене, можна принимати шляхи сполучаючі, для котрих білетів до зшиток не вставляє ся, тілько під тою вимінкою, що скількість кільометрів тих шляхів сполучаючих не єсть більшою, нїж половина всїх кільометрів, припадаючих на заплачені шляхи білетів зіставлюваних. Зшитки такі мають спійність, вчисляючи в то день остемпльованя 45 днїв, наколи обняті ними шляхи виносять 600 до 2000 км., 60 днїв, наколи обняті ними шляхи виносять 2001 до 3000 км., а 90 днїв понад 3000 км. — Білети зіставлювані управняють взагалї до уживаня всїх поїздів після розкладу їзди, наколи ті поїзди мають вози відповідної кляси. За ужите поїздів експресових і люксусових треба доплатити додаткову належитість, унормовану дотичними тарифами. На шляхах ц. к. австрийских і корол. угорских зелїзниць державних мають стійність білети зіставлювані III. кляси виключно для поїздів особових, а управняють до уживаня поїздів поспішних тілько за доплатою установленого додатку, о скілько на поодиноких білетах безпосередних не подано иншої постанови. Тарифа для зшиток зіставлюваних білетів їзди єсть уложена в нїмецкій державній валютї, вільно однак подорожним платити належитість також і в валютї австрийскій, обчисленій по дневнім курсї. — Спис зіставлюваних білетів їзди враз з мапою

ки так говорити, немов би він справдї міг своїх приятелів „бачити“. — Мого провідника лишив я в передній комнатї; він чей може там заждати? А як тобі поводить ся, друже?

— От так; я трохи не свій. Мушу чим скорше виїхати з міста.

Гельмонт сїв у велике шкіряне крісло Оствальда, в котрім так часто сидїла Джессі, а єї любий коло єї ніг і Юрий дивив ся на него хвильку мутним поглядом. Він відчув відраду говорити з чоловіком, котрий не міг видїти, як він виглядає.

— Поїдеш до Вічфорд, правда?

— Нї. Я хотїв би поїхати до Норвеґії.

— Весїлє Дияни відбуде ся в липни.

— Годї. Менї прикро, що не буду при тім, але гадаю, що буде лїпше для мене, коли від'їду.

Гельмонт мовчав хвилю.

— Юрий — сказав вкінци приглушеним, мягким голосом, що зраджував внутрішне зворушене — чи то правда, що ти, як каже полковник Оствальд, гризеш ся, що Диянa тобі відмовила?

— Нї, то неправда.

— Чи ти певний того?

— Цїлком певний. Слухай Франц. Скажу тобі про цїлу справу правду, а тодї може буде менї лекше. — При тих словах кинув ся на софу і почав повтаряти розмову, яку мав перед кількома днями з Дияною.

— Для мене то всьо незвичайно прикро — кінчив з пригнобленем — бо менї страшно, коли стрий Генрих не буде добре поводити ся з Дияною і побоюю ся, що она буде мусїла не одно перетерпіти від него.

— Дияна не єсть така, аби позволила робити собі кривду.

— Нї, то правда. Она відважна і сильна. Але стрий був дуже злий, коли я тамтого тиждня від'їздив з Вічфорду.

— Менї не здає ся, аби єго гнів довго тревав — відозвав ся Гельмонт, усьміхаючи ся. — Коли би він був не думав про твій завід, як він то називає, то був би дуже невдоволений. Дияна робить не аби яке щастє.

— Що она може бачити в Гексемі?

— Ну, після твоїх власних слів то щастє, що їй щось на нїм подобає ся. Коли-б она була жадала, аби ти о неї старав ся і хотїв їй приподобати ся, а ти був би того не зробив, то зле було би з тобою у полковника, друже.

— Так, твоя правда, то щастє. Але не признаш сам, що я не можу удавати нещасливого любовника? Полковник відразу змірковав би, звідки вітер віє, коли-б я приїхав на весїлє — а я з своєї сторони тепер не конче весело настроєний.

— Нї — відповів Гельмонт, що мав дуже добре ухо і котрому від самого приходу кілька разів причуло ся в голосї своякa пригноблене і роздразнене — я то замічаю. Щож то такого — коли не Дияна.

— Нїчого.

— Справдї нїчого?

— А щож би мало бути? — відповів Юрий майже з огірченем. — Чи я не маю всього, чого лиш серце забагне? Мій старий дає менї добре удержане і каже, що можу уважати ся єго наслїдником. Маю зване, в котрім віщують менї успіх, мене обсипують запрошенями на поранки і вечерки і від мене не відстають матери хороших дочок. Чогож я можу ще бажати? А однако я не єсьм щасливий — дурак такий як я.

— Твій образ, як я чув, поміщений в дуже добрім місци — сказав Гельмонт, переходячи зручно на иншу розмову.

— Ах, той проклятий образ.

— Ти гніваєш ся, коли о тім говорить ся? — сказав пастор, сьміючи ся. — То проклін поводженя, мій друже. — Я велїв собі всї критичні оцїнки з часописий відчитати і рад би сам той образ побачити. Що то єсть? „Дївчина з Астроляту?“ Чи ти мав модель до того?

— До таких річий найде ся все модель.

— Часописи говорили з таким одушевленем про волосє. То пригадало менї, що тобі так подобало ся волосє тої дївчини, Джессі Армстронґ. Чи ти єї малював?

— Я ужив єї волося до одної студиї — сказав Юрий коротко. Відтак додав по хвили: — Она — здаєть ся не в Льондонї?

— Чи не в Льондонї, друже! Звідки ти приходиш на таку гадку? Она і за тиждень ледве чи зможе виїхати з Льондона!

Юрий скочив і обернув лице до своякa. Може то було й добре, що пастор Гельмонт не бачив піднятих бров і палких очий, які нагле на него обернули ся. Але він заволодів ще трохи над своїм голосом, щоби спитати про око рівнодушно:

— Чому нї?

— Того ти очевидно не міг знати. Она в шпитали, бідна дитина! Єї бабка каже, що она покалїчила ся, упавши зі сходів, але всї сусїди впевнюють, що стара минувшого тиждня — може перед вісьмома днями — майже на смерть єї збила. Дївчина, як упаде зі сходів, не поломить собі ребер, ноги і руки — не говорячи вже про всїлякі инші рани — і то без всякої причини. То дуже сумна справа.

Між тим як Гельмонт говорив, мав Юрий час прийти до себе. Замість понурого насупленя появило ся на єго лици зачудоване і тревожна журба, поза котрими укривала ся і утаєна радість, до котрої він не хотїв признати ся. Але єго лице було блїде, а єго руки дрожали, коли піднимав з землї свої кисти.

— Длячого ти гадав, що єї немав в Льондонї? — спитав Гельмонт.

— Та стара брехлива баба винна тому — вирвало ся єму з гнївом, що єго надмірно напруженим чувствам принесло троха полекші. — Я зайшов до неї, аби звідати ся, чи дївчина

можна дістати по ціні 1 корони в місцях їх видаваня, можна єго однак набути також за посередництвом кождої стациї ц. к. зелїзниць держ. і ц. к. управ. зелїзниці полудневої.

— **В Мостах великих** відбудуть ся дня 14 с. м. о 7 год. вечером вечерниці в память Т. Шевченка, з котрих чистий дохід призначений на будову церкви в Сокали. Програма вечерниць представляє ся многообіцюючо: входять в неї дві декламациї, хори, хори в супроводі орхестри (композициї Бортняньского, Лавровского, Лисенка, Топольницкого, Колесси, Роздольского), терцет мужеский в супроводі фортепяна, сольо сопранове в супроводі фортепяна і скрипок (композиция Остапа Нижанковского) і т. и. Ціна місць: крісло першорядне 1 К 20 с., другорядне 1 К, третьорядне 50 с., четверторядне 40 с.

— **Кружок аматорский** Міщаньскої Читальні в Яворові відограє в понеділок 8 го червня в сали „Сокола" драму Івана Франка „Украдене щасте" (в пяти діях). Ціни місць: крісла першорядні 2 К, другорядні 1 К 40 с., треторядні 1 К, вступ на салю 30 сот. Початок о год. $7^1/_2$ веч. Просить ся о численну участь!

— **З Яворова.** Члени „Міщаньскої Читальні" відограють в понеділок дня 8 с. м. в сали „Сокола" 5-актову драму Івана Франка „Украдене щасте". Початок о год. $7^1/_2$ вечером. Ціни місць по 2 К, 1 40 К, 1 К і 30 с.

— **Самоубийства.** Вчера досьвіта відобрав собі житє вистрілом з револьвера в помешканю родичів при ул. Котлярскій Казимир Ганушевский укінчений студент академії торговельної. Нещасливий не міг нїгде знайти відповідного для себе і свого здоровля занятя; старав ся до почти, а коли мусів піддати ся огляданям лікарским і лікар заявив єму, що не може поручити єго на посаду, він відобрав собі житє — В Горлицях в поліцийнім арешті повісив ся арештований за крадіж якийсь чоловік, котрий подав, що називає ся Андрій Заячківский.

— **Пригадка.** Час замовляти книжки на премії! Канцелярия Тов. педаґоґічного пригадує в тій справі всім Радам шкільним місцевим, сьвященикам і учителям, що при безпосередних замовленях на квоту 10 кор. дає 10% опусту, просить однак, щоби замовляти вчасно т. є. в першій половині червня і то на адресу: Ольга Барвіньска ул. Собіщини ч. 5. За точність в пізнійших замовленях канцелярия не відповідає, бо тогді годі все на час опакувати і вислати. Книжки висилаєсь лишень за готівку або за посліплатою. На фрахт і почтову посилку просить ся при грошевих посилках долучати, бо канцелярия не в силі порта оплачувати. Крім поданих в нїм книжок вийшли: ч. 104 Повісти Ярошиньскої, ціна 24 с., оправна 40 с.; ч. 105 Мами. Нарис Віри Лебедової, ціна 20 с.; ч. 106 Ів. Франка: Абуказемові капці, ціна 60 сот., оправна 90 с.; ч. 107 Др. Пачовский: Народні думи II. часть 55 с., оправна 85 с.; О. Глодзїньский: Огород шкільний, ціна 50 сот.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Лежачий на шляху Ґлїбока-Межиброди, в окрузї ц. к. Управи руху в Чернівцях, перестанок особовий „Панка" уряджений доси тілько для руху особового і для надаваня худоби, буде отворений з днем 1 червня с. р. для загального руху.

Телеґрами.

Відень 5 червня. На вчерашнім засїданю угодової комісиї забрав голос над §. 21 угоди „оборот худобою" президент кабінету др. Кербер і в довшій промові підносив, що правительство боронило з притиском інтересів австрийских в нарадах з Угорщиною в справі худоби.

Відень 5 червня. Онодги вечером прибув сюди бан Хорватиї, вчера був у Цїсаря на авдиэнциї, а відтак нараджував ся з міністрами Калляем і Шехенїм. Вечером відїхав на Будапешт до Загреба.

Париж 5 червня. Потверджує ся вість, що Любе удасть ся до Анґлії дня 6 липня і забавить там три дни.

Скопліє 1 червня. Коло місцевости Смілян войско турецке розбило решту болгарских ворохобників. Погибло пять осіб.

зможе знов до мене прийти, бо я хотів ще раз малювати єї волося — ти знаєш, що єї волосє дуже ориґінальне — а бабка сказала, що єї нема — виїхала до знакомих на село та що веліла мені сказати, колиб я прийшов, що она не хоче до мене приходити бо инакше надумала ся! Очевидно, що я їй повірив, тій старій відьмі.

Франц Гельмонт поглянув трохи строго.

— Джессі прилична дівчина — сказав — і мені здаєть ся, що житє малярскої модельки не добре для неї.

— Ти нічого о тім не знаєш, по щож говориш — відповів Юрий роздратовано — але не бій ся, я о тім не гадаю, аби з Джессі зробити малярску модельку.

Нагла мягкість, з якою вимовив імя Джессі, викликала на чолї Гельмонта зморщини.

— Мені здаєть ся, Юрий — почав він, але в тій хвили перебило єго бесїду стуканє до дверий.

— Зажди хвильку — сказав Оствальд, для котрого та перерва була пожадана — зажди хвильку; погляну, хто прийшов. Нині нема дома нікого. Стара Фоґ також пішла. Мені здаєть ся, що то листонос.

Він пішов отворити двері, а Гельмонтовий острий слух сейчас зрадив єму, що той, хто прийшов, був єго добрий знакомий, що то — на велике зачудованє пастора — був не хто инший лиш Стефан Ер. Робітня була така мала, а передна комната ще менша, що майже неможливо було Гельмонтови не чути слів обох молодих людий.

— Приходжу — почув ся острий, твердий голос Стефана — аби вам щось сказати, пане Оствальд.

— Добре, добре — сказав Юрий напів наляканo, напів нетерпливо — що такого? Говоріть скорше — у мене гості.

— Як позволите, я зайду близше — відповів Стефан рішучо. — То така річ, що єї не можна полагодити на сходах. То, здаєть ся мені, займе трохи часу.

Юрий відвернув ся безрадно від напів відчинених дверий, а Стефан Ер скористав з тої нагоди і увийшов до середини та зачинив за собою двері.

— Коли пастор Гельмонт у вас — сказав — то я хотів би в єго присутности говорити. Для того, що хочу вам сказати, потребую сьвідка.

— Чи ви одуріли? — відозвав ся до него Юрий тихим, приглушеним голосом, немов би гадав, що Гельмонт не буде нічого чути.

— Ні, я не одурів — відповів Ер уперто — і я не такий злий, бодай в деяких річах. Справа, з якою я приходжу, для мене не дрібниця; для мене розходить ся тут о смерть або житє.

— То найліпше зробімо, як замкнемо двері — сказав Юрий грубо — чей же не хочете, аби цілий сьвіт слухав про ваші справи, а в сусїдній комнатї єсть один пан.

Він замкнув двері і опер ся о них. Єго хороше лице було бліде і показувало сліди гніву. Він відчував зарівно тревожну журбу як і гнів, але то була та розпучлива тревога, що не хоче ні слова сказати ні пальцем рушити, аби відвернути нещастє якого боїть ся.

Гельмонт, що сидів випрямлений в своїм старім кріслї, був похожий на судию, перед котрим обжаловано злочинця, а Стефан Ер, що стояв між ним і Оствальдом, глядів то на одного то на другого з видом чоловіка, що чує себе паном положеня.

— Юрий, любий друже — сказав Гельмонт дуже лагідно — коли не хочеш, аби я то чув, що маєш говорити з тим чоловіком, то виведи мене звідси. Я не хочу того чути, дай мені свою руку нехай іду.

Але Юрий не рушив ся.

(Дальше буде).

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).